

Can One Call Additional Aliyahs on Yom To?

Sources compiled, and notes by Rabbi Noah GRADOFSKY

תלמוד בבלי מסכת מגילה דף לכה עמוד א

בשני וחמישי, בשבת במנחה - קורין שלשה, אין פוחתין מהן ואין מוסיפין עליהן, ואין מפטירין בנביא. הפותח והחותם בתורה - מברך לפניו ולאחריה. בראשי חדשים ובחולו של מועד - קורין ארבעה, אין פוחתין מהן ואין מוסיפין עליהן, ואין מפטירין בנביא. הפותח והחותם בתורה - מברך לפניו ולאחריה. זה הכלל: כל שיש בו מוסף ואינו יום טוב - קורין ארבעה. ביום טוב חמשה. ביום הכפורים - ששה, בשבת - שבעה. אין פוחתין מהן, אבל מוסיפין עליהן, ומפטירין בנביא. הפותח והחותם בתורה - מברך לפניו ולאחריה.

The Mishnah says that we can't add aliyahs when there are 3 or 4. Then it lists the situations where there are 5, 6, or 7 aliyahs, and says you can add. Begs the question: Does this permission include days where there are 5 & 6 aliyahs, or does it apply only on Shabbat, where there are seven (the last case mentioned). The Talmud does not address this issue, nor does it provide a rationale for why sometimes we can add aliyahs, and other times we cannot.

תוספתא מסכת מגילה (ליברמן) פרק ג הלכה יא

ביום טוב חמשה ביום הכפורים ששה בשבת שבעה ואם רצו להוסיף אל יוסיפו דברי ר' ישמעאל ר' עקיבא אומ' ביום טוב חמשה וביום הכפורים שבעה ובשבת ששה ואם רצו להוסיף מוסיפין

Note: This Tosefta is quoted (more or less) in BT Megillah 23a. There, the Talmud surmises that there is another version of Rabbi Yishma'el's opinion which brings it in line with the opinion of the Mishnah.

הלכות גדולות (אספמיה 622) הובא באוצר הגאונים, מגילה, פירושים, רצו, דף 79

Note: typed by myself, so there may be errors. Footnotes omitted.

בשבת וביום הכפורים ובימים טובים אי בעו למקרי טפי קראן, אבל במנחה בשבת ובכ' ובה' ובר"ח ובחמ"ש ובחנוכה ובפורים ובתעניות לא קרו טפי.

סעדיה גאון לפי אבודרהם הובא באוצר הגאונים, מגילה, תשובות, צג, דף 27

Note: typed by myself, so there may be errors. Footnotes omitted.

וכתב רבינו סעדיה כי יש בקריאת התורה בצבור חמשה ולוקים הראשון הימים שקורין בהם שלשה אנשים, אין פוחתין מהן ואין מוסיפין עליהם. . . והשני הימים שקורין בהם ארבעה, אין פוחתין מהם ואין מוסיפין עליהם. . . והשלישי הימים שקורין בהם חמשה אין פוחתין מהן אבל מוסיפין עליהם. . . והרביעי הוא יום הכפורי' לבדו שקורין בו ששה אין פוחתין מהן אבל מוסיפין עליהם. והחמישי יום שבת שקורין בו שבעה ואין פוחתין מהם אבל מוסיפין עליהם וכל יום שיכולים להוסיף על המנין הנזכר קורין בו הפטרה. וכל יום שאין יכולים להוסיף על המנין הנזכר בו אין קורין בו הפטרה חוץ ממנחת תשעה באב עכ"ד.

Halachot Gedolot and Sa'adya Gaon allowed adding aliyahs on Yom Tov and Yom Kippur. Interestingly, Sa'adya seems to associate the ability to add on aliyahs with the reading of the Haftorah, perhaps seeing that reading the haftorah is a demonstration that we are taking our time, then it stands to reason that any time we read the haftorah we should be able to add aliyahs.

תוספתא כפשוטה (ליברמן) על ג:יא (ד' 356-355) דף 1175-1176

Note: typed by myself, so there may be errors. Footnotes omitted.

ולא נתבאר, במשנתנו הנ"ל ולא כאן ולא בברייתא שבבבלי למה דבוק "ואם רצו להוסיף מוסיפין," אם לשבת גרידא הסמוך לו, או לכולם, כלומר, שגם בים טוב וביוה"כ אם רצו להוסיף מוסיפין. ומפשוטה של משנתנו בוודאי משמע שבכולם מוסיפין, ולא אסרו שם להוסיף אלא בראש חודש ובהולו של מועד. וכן פסק רב סעדיה גאון בסדורו, עמ' שס"א בשין ביו"ט ובין ביוה"כ מותר להוסיף כמה שרוצים. וכ"ה בהלכות פסוקות ר"ס ששון עמ' קפ"ז, ובה"ג ד"ב עמ' 622, ובס' העתים, עמ' 261, וכן פסקו הר"מ בפ"ב מה' תפילה הט"ז, בטאו"ח סי' רפ"ב ורוב רובן של הראשונים בספרי הדפוס שלפנינו.

והראשונים שפירשו שאין מוסיפין ביו"ט וביוה"כ הם בעל העיטור בסוף ה' יוה"כ הוצ' רמא"י ק"ב ע"ד, ורבינו יהונתן מלונגיל, סוף עמ' 77 ואילך. וכנראה שלו כיוון הר"ן כאן כאן (פ"ד סי' אלפ קכ"ב) בשם "אחרים מפרשים" ולא הכריע. וכן בהשקות המר"ך על הר"ם ה' תפילה הנ"ל: להוסיף אפילו ביו"ט, ולא כן פירשו רבותי. וכן בשו"ת הרשב"ץ ח"כ סוף סי' ע' כתב על הפירוש הנ"ל (כלומר, שאין להוסיף) שהוא הפירוש הנכון, אלא שרבינו מחמיר בהוספות אפילו בשבת, עיי"ש. ובמאירי בסוגיין (כ"ד ע"ב מן הספר) ובקריית ספר שלו, מאמר ה' ח"א, ט"ז ע"א הביא את הפירוש הנ"ל בשם "יש מפרשים", וכתב עליו: ואין הדברים נראין. וכן דחאו בשו"ת הריב"ש סי' פ"ד. ובעיטור הנ"ל הוסיף: ואית מאן דאמר ביוה"כ וביו"ט דלית בהו ביטול מלאכה מוסיפין. ויפה העיר בפתח הדביר שם שמדבריו להלן, קל"ה ע"ג, מוכח שהסכים לכך. ועיין בתוספות ר"ע איגר (ובאור דגול שם) למשנתנו, ובמה שהאריך בברכי יוסף או"ח ובכמה קהלות מטורקי"א ואי"רופא נהגו ביו"ט ג"כ להוסיף כסברת רוב הפוסקים. ועיין בכנה"ג או"ח סי' רפ"ב בהגהות ב"י, בשו"ת חתם סופר או"ח סי' ק"ע-קע"א ובאחרונים לשו"ע הנ"ל ס"ק ב'. ברם לפני כולם לא היה הפסק שבהלכות פסוקות וגדולות ושל רב סעדיה גאון (חוץ מאבודרהם שהביא כן בשמו) ושל בעל ס' העתים הנ"ל.

Rabbi Lieberman seems convinced that the better read of the Mishnah is that one can add aliyahs on Yom Tov and Yom Kippur. He indicates that the later medieval sources that opine otherwise were not familiar with the options of earlier rabbis such as *Halachot Gedolot*, *Halachot Pesukot*, Sa'adya Gaon, etc.

רש"י מסכת מגילה דף כא עמוד א

ואין מוסיפין עליהן - שלא יקשה לצבור, מפני שהן ימי מלאכה, ושבת במנחה סמוך לחשיכה הוא, שהרי כל היום היו רגילין לדרוש.

ואין מפטירין - משום האי טעמא גופיה.

הפותח והחותם - בגמרא מפרש.

ואין מוסיפין עליהן - בראשי חדשים וחול המועד נמי איכא ביטול מלאכה, דמלאכת דבר האבד מותרת.

Rashi rationalizes that the reason why we can not add aliyahs on weekdays is because it would keep people from getting to their work, a reason which would not apply on holidays.

רמב"ם הלכות תפילה ונשיאת כפים פרק יב הלכה טז

כמה הן הקוראין, בשבת בשחרית קוראין שבעה, וביוה"כ ששה, ובימים טובים חמשה, אין פוחתין מהן אבל מוסיפין עליהם, בראשי חדשים ובהולו של מועד קורין ארבעה, בשבת וביום הכפורים במנחה ובשני ובחמישי של כל השנה ובהנוכה ובפורים בשחרית ובימי התענית בשחרית ובמנחה קורין שלשה אין פוחתין ממנין זה ואין מוסיפין עליה

Rambam allows adding aliyahs on Yom Tov and Yom Kippur.

טור אורח חיים סימן רפב

ואין יכולין להוסיף על ג' אבל בשבת ובי"ט ויוה"כ שיכולין להוסיף

כסף משנה הלכות תפילה ונשיאת כפים פרק יב הלכה טז

וכתב הר"ן ז"ל שיש מפרשים דנהי דאין פוחתין קאי אכולהו אבל מוסיפין עליהן לא קאי אלא אשבת בלחוד אבל לא אשאר אלא להשוותן לשבת. אבל מדברי רש"י נראה דאכולהו הנך יומי קאי דכיון שאסורים במלאכה מוסיפין עליהן וליכא למיחש משום ביטול מלאכה. וזה דעת רבינו דאפכינהו וכתב שבת והדר כל הני ואכולהו כתב דמוסיפין עליהן:

בית יוסף אורח חיים סימן רפב אות [א] ד"ה ומוציאין ספר

ומוציאין ספר תורה וקורין שבעה וכו'. בפרק הקורא את המגילה (מגילה כא.) תנן כל יום שיש בו מוסף ואינו יום טוב קורין ארבעה ביום טוב חמשה ביום הכפורים ששה בשבת שבעה אין פוחתין מהם אבל מוסיפין עליהם ומדברי רש"י נראה דאבל מוסיפין עליהם קאי אשבת ויום הכפורים ויום טוב וכן מצאתי בתשובת מהר"ם (דפוס פראג סי' קי) וכן דעת הרמב"ם בהלכות תפילה פרק י"ב (ה"ט"ז) וכן כתב רבינו בסמוך, ודלא כיש מפרשים שכתב הר"ן (יב: ד"ה מתני') דלא קאי אלא אשבת לחודיה אבל באינך יומי אין מוסיפין, ומ"ש רבינו אין פוחתין משבעה אבל מוסיפין, היינו בשבת ומינה לכולהו יומי דאין פוחתין לכל אחד משיעור הקצוב לו, ובענין אבל מוסיפין סמך על מה שכתב בסמוך דהיינו בשבת ויום טוב ויום הכפורים אבל בשאר ימים אין מוסיפין:

שולחן ערוך אורח חיים סימן רפב סעיף א

(א) מוציאין ס"ת (ב) וקורין בו (ג) שבעה; (ד) א ואם רצה להוסיף, (ה) מוסיף. הגה: וה"ה ביו"ט מותר להוסיף על מנין הקרואים (רמב"ם פ' י"ב מה"ת ותשובת מהר"ם וב"י). וי"א ב דביו"ט (ו) ג אין להוסיף (ר"ן פרק הקורא) וכן נהגו במדינות אלו (ז) מלבד בשמחת תורה שמוסיפין הרבה, גם בכל יו"ט (ח) אין המפטירין ממנין הקרואים, כדלקמן.

Rabbi Karo does not explicitly take a position on whether additional people can be called on Yom Tov or Yom Kippur. Rabbi Isserless in his gloss indicates that halachically it can be done, but as practice it is not done, except on Simchat Torah.

CONCLUSION: It seems clear to me that classical halacha will allow extra aliyas on Yom Kippur and Holidays. Since this is not common practice, there is probably no reason to go breaking down walls to allow this. However, if a situation comes up where it is necessary, it would seem proper to allow the extra aliyah. Of course, the general caveat applies: Adding aliyahs makes the service take longer, which can lead to a *tircha d'tsibura*. For this reason, I try to avoid added aliyahs when at all possible, even in Saturday morning.